

ΛΥΡΗΛΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩ
ΡΟΥΚΑΙΖΩΣΙΜΟΥ
ΔΕΝΙΕΞΕΣΤΑΙΑΛΛΩ
ΤΑΦΗΝΑΙΕΙΣΤΗΝΣΟΡΩΝ
ΕΙΔΕΤΙΣΠΑΡΑΤΟΥΣ ΓΕ
ΓΡΑΜΕΝΟΥΣ ΘΑΥΕΙ ΕΙ
ΣΟΙΣΕΙΤΗΚΡΑΤΙΣΤΗΙ
ΒΟΥΛΗΜΑΣΤΑΥΡΕΙΤΩΝ
ΧΡ. ΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙ
ΓΡΑΦΗΣΑΠΟΚΕΙΤΑΙΤΟ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΝΤΟΙΣ

ΖΩ

ΣΙΝ

Ἦτοι

«Γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τέκνων αὐτῶν Λύρηλιων, Ἀρ-
τεμιδώρου καὶ Ζωσίμου, οὐδενὶ ἐξέσται ἄλλω ταφῇ-
ναι εἰς τὸν σορὸν. Εἰδέ τις παρὰ τοὺς γεγραμένους θά-
ψει εἰσπίσει τῇ κρητίσῃ Βουλῇ Μασταυρετῶν ΧΡ.
ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται τὸ ἀντίγραφον ἐν τοῖς
[Ἀρχαίοις]. . . »

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι ἀναμφερῶς τῆς μετὰ
Χριστὸν ἐποχῆς καὶ πιθανῶς τῆς Β'. ἑκατονταετη-
ρίδος. Ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἴσως εἶχεν οὕτω· ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΕΣΤΙ (τοῦ δεινός καὶ τῆς δεινός) ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΙΤΟΥ.

Τὸ ἐν στίχῳ 3 ὄνομα *Λύρηλιων*, ἂν μὴ ὑποτεθῇ
τοῦ λιθοξόου ἀπροσεξία [ἀντὶ *Λύρηλιωνος*], ἐνδέχε-
ται ὅτι ἀταφέρνηται ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἀμφοτέρους τὰ τέκνα
αὐτῶν [Ἀρτεμιδώρον καὶ Ζωσίμον], ἡγοῦν ὅτι προσω-
νομάζοντο ταῦτα *Λύρηλιοι*. Οὐδῶλος δ' εἶναι τοῦτο
ἀπίθανον, εἰὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς
κυριαρχίας ἀγαπῶντες οἱ ἡμέτεροι τὸ καὶ μέχρι χα-
μερπεῖας ῥωμαΐζειν ἐν πάσιν, ἀπεδέξαντο καὶ τὸ πο-
λυώνυμον αὐτῶν. Οὕτω γνώμης ἔχω ἀφ' οὗ στέρομαι
τῶν ἀναγκαίων ἐν τοιούταις περιστάσεσι βοηθημάτων.

Ἡ ἐν στίχ. 10 γενικὴ ἀντὶ *Μασταυρετῶν* ἀντὶ
Μασταυρέων ἀπαντᾷ οὐ μόνον παρὰ Στεφάνῳ τῷ
Βυζαντίῳ^{*)}, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιγραφῇ, ἣν ἐν Ναζλίῳ
εὑρεν ὁ κατὰ τὸ 1740 τὴν Ἰωνίαν καὶ Καρίαν καὶ τὰς
παρὰ τὸν Μαίανδρον χώρας περιηγησάμενος Βρεττανὸς
Ποκόκκιος (Pococke), ἀνεφέροντο τὰ τοπικὰ *Νησαεῖς*
καὶ *Μασταυρεῖτον*.^{**)}

Τὸ δ' ἐν στίχῳ 11 διγράμματον ΧΡ. δηλοῖ *δει-
νάρια τρισχίλια*.

Ἐν Ναζλίῳ, τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1870.

(Δ μ α λ θ ε ι κ.)

Α. Φ. Η.

*) *Μάσταυρα*, πόλις Λυδίας ἀπὸ Μᾶς. Μᾶ δὲ τῇ Πάφῃ εἰ-
πετο, ἥ παρέδωκε Ζεὺς Διόνυσον τρέφειν. Καὶ ἡ Μᾶ παρὰ τῆς
Ἡρας ἐρωτηθεῖσα τίνας εἴη τὸ βρέφος, Ἄρεως ἔφη. Καὶ παρὰ
Ἐκρούην δ' Διόνυσος Μᾶσαρις ἐνθεν ἐκλήθη. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ
Πάφῃ Μᾶ, καὶ ταῦτος αὐτῇ ἐδόματο παρὰ Λυδοῖς, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
Προταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως βεῖ Χρησαῖρα λεγόμενος. Τὸ
ἰθνηκὸν *Μασταυρεῖς* ὡς *Πηγασεῖς*. Εἴρηται καὶ
Μασταυρεῖς.

**) Ἰδ. Λήκτιον ἐν *Journal of a tour in Asia minor*, σελ. 248.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ. Νέον σχέδιον περὶ αεροπορίας ὑπε-
βλήθη εἰς τὴν ἐν Παρίσις ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστη-
μῶν ὑπὸ τοῦ K. Duvey de Lôme, ἀνδρὸς σοφοῦ,
τοῦ ἐπινοήσαντος καὶ κατασκευάσαντος τὸν θεωρηκτὸν
στόλον τῆς Γαλλίας. Ὁ K. Duvey ἐφαρμόζει καὶ
εἰς τὴν αεροπορίαν τὰς αὐτὰς ἀρχὰς τῆς θαλασσοπο-
ρίας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκθέσωμεν τὰς τεχνικὰς
λεπτομερεῖας καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς ὅσους ὑπέβαλεν
εἰς τὴν ἀκαδημίαν· λέγομεν μόνον ὅτι τὸ αερόστατον
εἶχε σχῆμα ὠοῦ, φέροντο εἰς τὰς ἀκρας στέλεχος, ἀφ' οὗ
κρέμαται ὁ κέλης· ὀπισθεν δὲ τρίγωνον ἰστίον, κινου-
μενον διὰ σχοινίων· χρησιμεύει ἀντὶ πηδαλίου· κινεῖ
δὲ τὴν μηχανὴν ἑλὶξ στρεφομένη διὰ χειρῶν τεσσά-
ρων ἀνθρώπων. Ἡ ἑλὶξ δὲν στρέφεται μετὰ τοῦ ἄξο-
νος, ἀλλὰ περὶ ἄξονα στερεωμένον ὀριζοντίως. Αἱ
πτέρυγες εἰσὶν ἐκ ξύλου περιτετυλιγμένου διὰ μετα-
ζωτοῦ. Ὅπως δὲ ἀποφεύγῃ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἐρμα-
τος τὴν ἀναγκαίαν ἵνα καταβῇ, ὁ K. Duvey ἔθετο
ὑπὸ τὴν σφαῖραν σκεῦος ὁμοῖον πρὸς τὴν τεκτικὴν
κύστιν τῶν ἰχθύων, ἐν ᾧ καταστέλλεται δι' ἀντλίας
ὁ ἀήρ ὅπως βαρύνῃ ἡ σφαῖρα· ὑπάρχει δὲ καὶ ἐξοδος
δι' ἧς ἐν ἀνάγκῃ ἀνακουρίσεως τοῦ αερόστατου ἐξέρ-
χεται ὁ ἀήρ.

Τὸ αερόστατον τοῦτο διατρέχει 8 ἕως 11 χιλιό-
μετρα καθ' ὥραν, τὴν δὲ διεύθυνσιν αὐτοῦ κανονίζουσι
δύο δυνάμεις· ἡ τοῦ ἀνέμου καὶ ἡ τῆς ἑλίκος. Ἐὰν
ὁ ἀνεμος πνέῃ ἐκ νότου, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθείαν
πρὸς βορρᾶν, ἀπειθύνεται καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικοδό-
ρειον καὶ πρὸς τὸ δυτικοδόρειον, ὑπὸ γωνίαν 30 μέ-
χρι 40 βαθμῶν, κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνέμου.

*Αναγκαιότεραι τινὲς διορθώσεις καὶ προσθήκαι
τῶν ἐν τῷ προηγηθέντι φυλλαδίῳ 472.*

Σελ. 305 Β. ἐξάλειψον τὸ s ἀπὸ τοῦ πρώτου vi-
gis, — σελ. 306 Β. ἐν τέλει τοῦ § 6': προστεθείτω
δ' ἐνταῦθα, ὡς ἐκ τῶν ἤδη ρηθέντων ἢ ρηθησομέ-
νων, ὅτι δι' ὧν λέξεων σημαίνεται ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀ-
νὴρ ὁ κύριος ὁ ἥρωες διὰ τῶν αὐτῶν ἐκλήθησαν οἱ
θεοὶ οἱ ἡμίθεοι καὶ ὁ ὕψιστος Θεός, — σελ. 307 Α.
Μετὰ τὰς λέξεις vita gall. vie: τοῦτο δ' ἐπικυ-
ροῦται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ jus ζωμὸς λέγεται εἰσέτι
οὐ μόνον succus ἀλλὰ καὶ virus ὅπερ πάλιν ἰσχύος
ὡς δυνάμεως σημαντικόν, — σελ. 308 Α. πρὸ τῆς
σημ. 4 διόρθου ἐκτιθέμενα καὶ ἐν τῇ σημ. πρόσθεαι·
Μέρος τούτων ὅρα ὕστερότερον μετενεχθέντα Ἑλλη-
νιστὶ ἐν τῇ *Παρθένῳ* Σεπτεμβρίου 1870, σ. 267,
— σελ. 308 Β. σημ. 2 ἀντὶ τοῦ Indoeuropeennes
θὲς celtiques avec le sanscrit, — σελ. 309 Α. πρὸς
τὸ τελ. τοῦ § 4 ἀπὸ τοῦ ἀναξας ἐξάλειψον τὸ as,
— σελ. 310 Α. ἐν τῷ τέλει τοῦ § 16' πρόσθεαι·
Ἐκ τούτου ἔχομεν καὶ τὸ virgo πρὸς τὸ σημαίνειν
τὴν *παρθένον*· ἀλλὰ περὶ τοῦ πῶς ἀμφοτέρως ταῦτα
περιωρίσθησαν εἰδικῶς ἐπὶ τῆς ἀπειρογάμου γυναι-
κὸς θέλωμεν λαλήσει ἄλλαχού.